

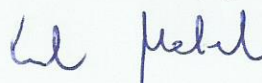
Tarnów, 3 kwietnia 2020 roku

**STANOWISKO UCZELNIANEJ KOMISJI WYBORCZEJ PWSZ W TARNOWIE
Z DNIA 3 KWIETNIA 2020 ROKU**

**dotyczące wniosku dr hab. Elżbiety Osewskiej, prof. PWSZ, o stwierdzenie
nieważności decyzji UKW PWSZ w Tarnowie**

W ocenie Komisji decyzje (uchwały) UKW PWSZ w Tarnowie nie budzą wątpliwości z punktu widzenia ich zgodności z obowiązującymi przepisami prawa czy normami statutowymi. Szczegółowe uzasadnienie tego stanowiska zawarte jest w jego uzasadnieniu.

Przewodniczący

UKW PWSZ w Tarnowie

Uzasadnienie stanowiska UKW PWSZ w Tarnowie z dnia 3 kwietnia 2020 roku

Do Senatu PWSZ w Tarnowie wpłynął wniosek Autora protestu wyborczego, prof. PWSZ Elżbiety Osewskiej, o stwierdzenie nieważności uchwał UKW PWSZ, jednej, w której Komisja ustaliła listę kandydatów na Rektora PWSZ (nr 10/2020), jak też drugiej - w przedmiocie rozpatrzenia protestu wyborczego (nr 11/2020).

Podstawą prawną był przepis art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a., tj. uznanie, że Komisja, podejmując wspomniane uchwały, dopuściła się rażącego naruszenia prawa.

Konkretyzując zarzuty, Autorka wskazała na to, że UKW nie zapewniła, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 10 k.p.a., Autorce protestu czynnego udziału w postępowaniu, a w szczególności - przed wydaniem decyzji - Komisja nie umożliwiła stronie postępowania wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz materiałów, a także zgłoszonych żądań. Wskazano też na uchybienie szeregu przepisom postępowania (np. art. 79a § 1 czy art. 8 § 1 k.p.a.). Rozważania te zostały także poprzedzoną argumentacją mającą usprawiedliwić okoliczność, że organem właściwym do rozpatrzenia wniosku jest Senat PWSZ. Nadto wytknięto UKW PWSZ podjęcie niezgodnej z prawem decyzji, w tym sensie, że częściowo uwzględniając protest wyborczy, Komisja utrzymała jednocześnie w całości podjęte przez siebie decyzje. Zarzucono też uchybienie wymogom formalnym tak skonstruowanych decyzji, np. iż decyzja nr 10/2020 ma charakter komunikatu, a nie uchwały, gdyż jest sygnowana tylko przez Przewodniczącą Komisji oraz jej Sekretarza.

Odnosząc się do wniosku, zawartych w nim zastrzeżeń pod adresem sposobu, w jaki UKW stosuje prawo, argumentów służących do wykazania racji, na których opiera się stanowisko wnioskodawcy - Komisja prezentuje własne stanowisko w tej sprawie, jako że jest organem, którego decyzje są tą drogą podważane.

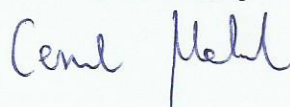
- 1) UKW uważa, że *Senat PWSZ nie jest organem właściwym do rozpoznania wniosku o stwierdzenie nieważności uchwał wydanych przez Komisję*. Nie jest przekonujący, w ocenie UKW PWSZ, żaden argument, do którego odwołała się wnioskodawczyni, domagając się stwierdzenia nieważności decyzji zawartych w uchwałach Komisji. Przede wszystkim nie można tezy o przyznaniu takiego statusu Senatowi PWSZ wywodzić z okoliczności, iż Senat PWSZ powołuje członków UKW (§ 39 pkt 24 Statutu PWSZ). Z faktu, iż organ konstytuuje się na podstawie powołania przez inny, nie wynika jeszcze, że organ, który „dał życie” innemu, *per se* zajmuje pozycję wobec niego nadrzędną. Np. z okoliczności, że wojewodę powołuje Prezes Rady Ministrów, nie wynika w żaden sposób, że Prezes Rady Ministrów jest organem nadrzędnym wobec wojewody i akurat on jest kompetentny do tego, aby rozpatrywać odwołanie od decyzji wojewody - jako organu pierwszego stopnia. Nie jest jasne, dlaczego argumentem przemawiającym

za przyznaniem Senatowi takiej kompetencji miałyby być ta okoliczność, że Senat PWSZ jest uprawniony, zresztą na wniosek UKW, do unieważnienia wyborów (§ 39 pkt 25 Statutu PWSZ). Nie ma także racji wnioskodawca, gdy wskazuje, że takie rozwiązanie podpowiada fakt, że Senat posiada kompetencje do podejmowanych decyzji (uchwał) w innych istotnych sprawach uczelni, niezastrzeżonych dla innych organów (§ 39 pkt 32 Statutu PWSZ). Ani nadrzędnego statusu, w jaki rzekomo miałyby zostać wyposażony Senat w stosunku do UKW, ani tym bardziej kompetencji do rozpoznania tego wniosku nie można wywodzić z tzw. domniemania kompetencji, przewidzianego we wspomnianym § 39 pkt 32 Statutu PWSZ, na który powołuje się wnioskodawczyni. UKW PWSZ stoi na stanowisku, że kompetencje do rozpoznania wniosku o stwierdzenie nieważności danej decyzji muszą wynikać wyraźnie oraz jednoznacznie z przepisu ustawy lub określonego postanowienia zawartego w Statucie. Jest to sfera władcza działania administracji publicznej za pośrednictwem jej organów i w tym zakresie nie mogą występować jakiegokolwiek domniemania czy supozycje, nieznajdujące oparcia w danej normie ustawowej czy statutowej. Z tego też względu UKW za chybione uznaje stanowisko, według którego Senatowi PWSZ można przypisać rolę organu rozpatrującego wniosek.

- 2) W opinii Uczelnianej Komisji Wyborczej - co było też wyrażone w uchwale zawierającej decyzję w przedmiocie protestu wyborczego - nietrafne jest przyjęcie stanowiska o konieczności stosowania w niniejszej sprawie wszystkich przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego. Przepisy tego kodeksu znajdują tu zastosowanie odpowiednie, tzn. tylko w takim zakresie, w jakim da się znaleźć analogię między daną instytucją ordynacji wyborczej a instytucją kodeksową. W tym sensie protestowi wyborczemu przypisano niejako status wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (art. 127 § 3 k.p.a.). Nie oznacza to jednak nakazu stosowania wszystkich norm Kodeksu postępowania administracyjnego, w tym np. tych regulacji, które umożliwiają stronie czynny udział w postępowaniu (art. 10), manifestujący się chociażby w konieczności umożliwienia takiej stronie postępowania zapoznania się z materiałem dowodowym oraz wypowiedzenia się co do poszczególnych, zgromadzonych w toku postępowania dowodów. Trzeba wreszcie zauważyć, że Komisja wdrożyła postępowanie naprawcze co do pisma złożonego przez jednego z kandydatów na Rektora PWSZ i w toku zainicjowanej w ten sposób procedury, przeprowadzonej na podstawie § 51 ust. 5 Statutu PWSZ w zw. z art. 64 § 2 k.p.a., dokonano uzupełnienia braków formalnych pisma, w związku z czym Komisja mogła uzyskać tylko potwierdzenie spełnienia przez wskazanego kandydata na Rektora PWSZ przesłanek wynikających z norm statutowych.

- 3) W polu powyższych uwag pozostaje również, całkowicie jednak chybiony, zdaniem UKW, zarzut zawarty we wniosku o stwierdzenie nieważności uchwał, według którego Komisja nieprawidłowo skonstruowała sentencję decyzji zawartej w podważanej uchwale, a mianowicie - że jednocześnie tę decyzję utrzymała w całości, ale w części uwzględniła złożony protest. Tu warto przypomnieć, że wbrew stanowisku wnioskodawczy, Komisja nie utrzymała w całości decyzji zakwestionowanej protestem, lecz w takim zakresie, w jakim nie podzieliła jego zarzutów i wniosków (z których ten najdalej idący przecież postulował jednoznacznie wykluczenie kandydata z dalszych stadiów procedury wyborczej, na co brak było zgody). Protest zyskał wszak akceptację w takiej części, w jakiej zarzucał braki w zakresie zgromadzonej dokumentacji, czego konwalidowania służyła, opisana już powyżej procedura sanacyjna (wdrożona na mocy § 51 ust. 5 Statutu PWSZ w zw. z art. 64 § 2 k.p.a.).
- 4) Komisja co prawda stoi na stanowisku, że po pierwsze, nie istnieje norma kompetencyjna przyznająca Senatowi PWSZ uprawnienie do rozpatrzenia tak ukształtowanego wniosku, a przede wszystkim - wniosku, którego celem jest wyeliminowanie z obrotu prawnego decyzji zawartej w uchwale UKW PWSZ, wywody o rzekomym nadrzędnym statusie Senatu PWSZ względem UKW PWSZ w Tarnowie (której członkowie istotnie pochodzą z powołania przez Senat PWSZ) nie znajdują zaś oparcia w obowiązującym stanie prawnym, a po drugie - że nie uchybiła ona przepisom k.p.a., jeśli chodzi o zapewnienie stronie czynnego udziału w postępowaniu, skoro te nie mają w niniejszej sprawie zastosowania, aczkolwiek gdyby nawet - choć Komisja kategorycznie to wyklucza - podzielić argumentację zawartą we wniosku, to i tak brak byłoby podstaw do jego uwzględnienia z innych przyczyn, mianowicie tych, że ewentualne naruszenie art. 10 k.p.a. albo też innych przepisów regulujących problematykę zapewnienia stronie danego postępowania czynnego udziału w tymże nie wywoła skutku w postaci nieważności określonej decyzji (uchwały), nie stanowi bowiem - jak chce tego wnioskodawca - rażącego naruszenia prawa w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a., a zatem wniosek złożony w tym trybie nie jest skutecznym środkiem do podważenia decyzji (uchwał) UKW PWSZ w Tarnowie.

Przewodniczący

UKW PWSZ w Tarnowie